

ΤΗ ΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ ανάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Κολασσαῖς, ἤτοι ἐν Χώναις, παρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ζ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Τρισηλίου θεότητος, παραστάτης φαιδρότατος, Μιχαήλ δεικνύμενος, ἀρχιστράτηγε, μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων, κραυγάζεις γηθόμενος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, Ἅγιος ὁ συνάναρχος, Λόγος Ἅγιος, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, μία δόξα, βασιλεία, μία φύσις, μία θεότης καὶ δύναμις.

Καὶ τὸ εἶδός σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος θαυμάσιον, Μιχαήλ πρωτάγγελε, τῆ ἀύλω γάρ, φύσει διέρχη τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ προοτάγματα, τοῦ τῶν ὅλων ποιητοῦ, δυνατὸς ἐν ἰσχυῖ σου γνωριζόμενος, καὶ πηγὴν ἰαμάτων τὸν ναόν σου, ἐργαζόμενος τῆ κλήσει, τῆ σὴ ἁγία τιμώμενον.

Ὁ ποιῶν τούς, Ἀγγέλους σου, ὡσπερ γέγραπται πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργούντάς σοί, φλόγα πύρινον, μέσον ταγμάτων πρωτεύοντα, ἀνέδειξας Κύριε, σοῦ τῶν ἀρχαγγελικῶν, Μιχαήλ ἀρχιστράτηγον, σοῦ ταις νεύσεσι, καθυπεύκοντα Λόγε, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν Τρισάγιον ἐν φόβῳ, ἀναφωνοῦντα τῆ δόξῃ σου.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Βυζαντίου

Συγχαρήτε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχαί, ὁ πρωτοστάτης γάρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιάζει, ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτόν, βοήσωμεν, Σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν περύγων σου, μέγιστε Μιχαήλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Συγχαρήτε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Παρθένων χοροστασίαι, ἡ προστασία γάρ ἡμῶν, καὶ μεσίτρια καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῆς καὶ θεῖα προμηθεΐα, τοὺς θλιβομένους παραμυθεῖται, ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτήν, βοήσωμεν, Σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ θεῖα προστασίᾳ σου, ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα, καὶ τῶν ἐν γῆ ἀνθρώπων, ἰσχυρὸν σὲ προστάτην, φύλακα καὶ ρύστην, ὑμνοῦμεν πιστῶς, Μιχαήλ ἀρχιστράτηγε, καθικετεύοντες πάσης φθοροποιοῦ, ἀλγηδόνοιο ἡμᾶς ρύσασθαι.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα

Ὁ ταξίαρχος τῶν ἄνω θείων Δυνάμεων, σήμερον συγκαλεῖται, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, μίαν σὺν Ἀγγέλοις φαιδρὰν ἐορτήν, συγκροτῆσαι συνάξεως, αὐτῶν τῆς θείας, καὶ ἅμα ὕμνον Θεῷ, ἀναμέλψαι τὸν Τρισάγιον.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριόν μου Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφοδρα.

Ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν θείων ἡμᾶς περύγων σου, προσπεφευγότας πίστει, Μιχαήλ θεῖε νόε, φύλαττε καὶ σκέπε ἐν βίῳ παντί, καὶ ἐν ᾧ ἡρᾷ Ἀρχάγγελε, τῆ τοῦ θανάτου σὺ πάρεσο βοηθός, ἡμῖν πάσιν εὐμενέστατος.

Δόξα... Καὶ νύν... Ἦχος πλ. δ'
Ἰωάννου Μοναχοῦ

Ὡς ταξίαρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσων καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων, ἐλευθέρωσον τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σὲ ἔνδοξε, ἐναργῶς ὡς ἄυλος τὸν ἄυλον καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτί, τῆς τοῦ Δεσπότητος δόξης καταλαμπόμενος, αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως σάρκα δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου προσεῖληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωπούμεν σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπη τῶν περυγῶν, τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας, Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς ταξίαρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ'
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Οἱ τῷ ναῷ σου τῷ σεπτῷ παρεδρεύοντες, καὶ ἐν αὐτῷ σὲ εὐσεβῶς μεγαλύνοντες, ὡς τῶν αὐλῶν τάξεων πρωτεύοντα, πίστει δυσωπούμεν σε, Ἀρχιστράτηγε θεῖε, Πάσης ἐξελοῦ ἡμᾶς, τῆς ἐχθρῶν τυραννίδος, καὶ τῆς μελλούσης ῥύσαι ἀπειλῆς, καὶ τῆς γεέννης ταῖς σαῖς παρακλήσεσι.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, Εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβέουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων, τίς δὲ διε, φύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ'
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ὁ κατ' ἐνώπιον Θεοῦ παριστάμενος, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν λάμπησι λαμπόμενος, φαίδρυνον ἀγίασον, τοὺς πιστῶς σὲ ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος, καὶ εἰρηναίαν ἃ ἴτησαι ζωὴν, τοῖς Βασιλεύσι καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κρίζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς, Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς, σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Οἱ κανόνες τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀρχιστρατήγου, οὗ ἡ Ἄκροστιχίς.

Τὸν πρῶτον ὕμνῳ τῶν ἀσωμάτων Νόων. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α' Ἦχος δ'
Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου

Ταῖς θεαῖς λαμπρότησι, καταστραπτόμενος πάντοτε, τὸν νοῦν μου καταύγασον, τοῦ ἀνυμνήσαί σε, Ἀρχιστράτηγε, τῶν ἄνω στρατευμάτων, ἀπάντων κραταίωμα, τῶν προστρεχόντων σοί.

Ὁ Νοὺς ὁ προάναρχος, ὑπερκοσμίου ταξίαρχον, ἀνέδειξε τάξεως, σὲ παναοίδιμε, Ἀρχιστράτηγε, καὶ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, καὶ θεῖον ἀγλάισμα, τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Νόων προηγούμενος, τῶν οὐρανίων ἐν πνεύματι, τοῖς κάτω πανάριστε, Μιχαὴλ δέδοσαι, περιτείχισμα, καὶ κράτος καὶ ῥομφαία, ἐχθροὺς κατασφάττουσα, καὶ ἀφανίζουσα.

Θεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, ἢ τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπεια, ἀνθρώπων βοήθεια, σὺ μοι βοήθησον, θαλαττεύοντι, καὶ ζάλη ἀμαρτίας, αἶε περιπίπτοντι, καὶ κινδυνεύοντι.

Ἔτερος Κανὼν

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Ποίημα καὶ οὗτος Ἰωσήφ

Τῷ ὁδηγήσαντι πάλαι

Τὸν ἀρχηγὸν τῶν Ἀγγέλων, τὸν φωταυγῆ ἥλιον, καταυγάζοντα τὴν γῆν, ταῖς τῶν θαυμάτων λαμπρότησι, καὶ τὴν ἀγλὴν ἀπελαύοντα, πάντοτε τῶν πειρασμῶν, χαρμονικῶς ὑμολογήσωμεν.

Ὁ τοὺς Ἀγγέλους ποιήσας, φλόγα πυρὸς Κύριε, ἀποπληροῦντας δυνατῶς, τὸ σὸν πανάγιον θέλημα, μέσον αὐτῶν διαλάμποντα, ἔδειξας ὡσπερ ἀστέρα, Μιχαὴλ τὸν ἀρχιστράτηγον.

Ὑμολογήσωμεν πάντες, τὸν ἀγαθὸν Κύριον, τὸν δωρησάμενον ἡμῖν, τεῖχος ἐχθροῖς ἀπροσμάχητον, καὶ ἀπερίτρεπτον ἔρεισμα πάντοτε, κινδύνων σώζοντα ἡμᾶς, τὸν ἱερὸν Μιχαήλ.

Ἐπιστασίαις σου θεΐαις, ἀποτελεῖς πάντοτε, τὸν θεῖον οἶκόν σου σαφῶς, ἀμαρτωλῶν ἰλαστήριον, ἀδικουμένων προσφύγιον, νόσων τε φυγαδευτήριον πασῶν, Θεοῦ πρωτάγγελε.

Θραυσον υἱοὺς τοῦς τῆς Ἄγαρ, διηνεκῶς ἔνδοξε, ἐγειρομένους καθ' ἡμῶν, καὶ τῆς αὐτῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ προσδοκίας καὶ θλίψεως, ὅπως σὲ ὡς ἀγαθὸν ἡμῶν αἶε, προστάτην σέβωμεν.

Θεοτοκίον

Ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς τοῖς βροτοῖς ἦνωται, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, ἐκ σοῦ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἀποτεχθεὶς Ἀπειρόγαμε, σώζων μὲ τὸν ὑπαχθέντα τῇ φθορᾷ, κλοπῇ τοῦ ὄψεως.

Καταβασία

Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ὡδὴ γ'

Οὐκ ἐν σοφίᾳ

Ῥώμη τῇ θεΐᾳ, Στρατηγῇ τῶν Ἀγγέλων πανεύφημε, περιέρχη πᾶσαν γῆν, δεινῶν ἡμᾶς ἐξαιρούμενος, τοὺς προσκαλουμένους σου, τὸ θεῖον ὄνομα.

Ὡς θεῖος κῆρυξ, ὡς προστάτης πιστῶν ἀκαταίσχυντος, πλανωμένων ὁδηγός, καὶ παιδευτῆς ἐχηρημάτισας, Θεοῦ Ἀρχιστράτηγε, θεοειδέστατε.

Τοῦ θείου φέγγους, καθαρώτερον ἔσοπτρον πέφηνας, τὰς ἐμφάσεις τοῦ σεπτοῦ, λαμπρῶς δεχόμενος Πνεύματος, Μιχαὴλ πρωτάγγελε, ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον

Ὁ τοὺς αὐλοὺς, συστησάμενος Νόας βουλήματι, τῇ ἐνύλῳ σου γαστρί, οἰκεῖ βουλήσει Πανάμωμε, σαρκὶ καθορώμενος, ὁ ἀθεώρητος.

Ἄλλος

Ὁ στερεῶν βροντῆν

Παρεστηκῶς τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος, μεθέξει τε θεοούμενος, καὶ φωτιζόμενος ἀστραπαῖς, ταῖς ἐκεῖθεν πεμπομέναις, τοὺς ὑμνητὰς σου φώτισον, Θεοῦ Ἀρχιστράτηγε.

Ὁ Ἰησοῦς ὡς εἶδὲ σὲ ῥομφαίαν, ἐν τῇ χειρὶ κατέχοντα, τῇ φοβερᾷ σου καταπλαγείς, θεωρία ἀνεβόα, Τί

νὺν προστάσσεις Κύριε, ποιεῖν τῷ οἰκέτῃ σου;

Τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους ἄρχων πάλαι, ὑπὸ Θεοῦ καθέστηκας, Χριστιανῶν δὲ νὺν βοηθός, Ἀρχιστράτηγε καὶ ῥύστης, τῶν ἀναγκῶν ῥυόμενος, αὐτοὺς καὶ τῶν θλίψεων.

Μεγαλωσύνην δῶμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ δόντι ἡμῖν πρόμαχον, καὶ ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν, Ἀρχιστράτηγον τὸν μέγαν, δι' οὗ βαρβάρων πάντοτε, ἀθέων λυτρούμεθα.

Ἀπαγωγή βιαία, τοὺς εἰς ἔθνη ἀλλόφυλα τυγχάνοντας, καὶ δουλωθέντας ἐλεεινῶς, ἐπανάγαγε ἐν τάχει, ἐκδυσωπῶν τὸν Ὑψιστον, Θεὸν Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον

Ὁ Δανιὴλ σὲ ὄρος γράφει μέγα, ὁ Ἀββακοὺμ δὲ Ἄχραντε, ὄρος κατάσκιον ἀρεταῖς, καὶ Δαυὶδ τετυρωμένον, ἐξ οὗ ὁ Θεὸς σεσάρκωται, τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Καταβασία

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θεῖα δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Οὐρανίων ταγμάτων δημαγωγός, λειτουργός τε τῆς δόξης τῆς θεϊκῆς, ἀξίως γενόμενος, τὴ προστάξει τοῦ Κτίστου σου, Χριστιανῶν ὑπάρχεις μεσίτης σωτήριος, τὴ ἀύλω σου δόξῃ, δεινῶν ἐξαιρούμενος, ὅθεν κατὰ χρέος, εὐφημούμεν σε πάντες, τὴν θεῖαν σου σήμερον, ἀνυμνοῦντες πανήγυριν, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὰ θεῖά σου θαύματα.

Δόξα... Καὶ νὺν... Θεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως, ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι, πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ πλάστου μου, Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Ὡδὴ δ'

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

Νοὺς ὁ πρῶτος ὑποστήσας, θεῖους Νόας βουλήματι, ἀρχηγὸν ἐν μέσῳ, τούτων Μιχαὴλ ἀπειργάσατο, ἐν πανολβίῳ μεθέξει φωτιζόμενον, καὶ νοήσεσι, θεαρχικαῖς ἀστραπτόμενον.

Ὑμνον ἅγιον σὺν θρόνοις, καὶ Ἀρχαῖς καὶ Δυνάμεσι, καὶ ταῖς Ἐξουσίαις, καὶ ταῖς Ἱεραῖς Κυριότησιν, ἀναφωνεῖς τῇ Τριάδι, παναοίδιμε, Μιχαὴλ διασώζων, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Μεγαλύνωμεν τὸν πάντων, Ποιητὴν τε καὶ Κύριον, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, δόντα περιφύλαγμα μέγιστον, καὶ ἀδιάπτωτον τεῖχος καὶ χαράκωμα, Μιχαὴλ ἡμῖν, τὸν φωταυγῆ ἀρχιστράτηγον.

Θεοτοκίον

Νοερῶς τοῦ σοῦ Παρθένε, τοκετοῦ τὸ παράδοξον, ἐμυεῖτο πάλαι, ὁ Ἱεροφάντων ἐν πνεύματι, ὄρος κατάσκιον βλέπων, σὲ τρανότατα, ἐξ οὗ Ἅγιος ἦλθε, Θεὸς σωματούμενος.

Ἄλλος

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης

Σεναχηρεῖμ ὡσπερ πάλαι, λαὸν πολὺν κατέστρωσας, θεῖα προστάζει, τοὺς τῆς Ἄγαρ οὕτω σύντριψον πολεμοῦντας, καὶ κατεπεμβαίνοντας, λαῷ τῷ πιστῷ, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Ὡς φοβερὸν σου τὸ εἶδος, ὡς θαυμαστὸν καὶ τὸ κάλλος, Μιχαὴλ ὄντως, ὡς ὑπέρλαμπρος ἡ δόξα σου ἦν δεικνύεις, πᾶσι τοῖς ποθοῦσί σε, τελῶν ἐναργῶς ἄπειρα θαύματα.

Περιπολεύων τὰ ἄνω, ἐπιφοιτᾷς ἐκάστοτε, φρικτῶς τοῖς κάτω, συμφορῶν πολλῶν καὶ θλίψεων, καὶ

κινδύνων πάντας ἐξαιρούμενος, Θεοῦ Λειτουργέ, τοὺς προσκαλουμένους σε.

Ἴδε ὁ τόπος ὁ θεῖος, ἴδε τὸ καταφύγιον τῶν θλιβομένων, ἴδε οἶκος ὁ πανάγιος, ὃν ὁ μέγας ὄντως Ἀρχιστράτηγος, λιμένα πολλῶν, σωζομένων δείκνυσι.

Στυλὸς πυρὸς καθωράθης, Ἀρχίπῳ τῷ θεόφρονι, ὅτε ἀπείροις, δῆμος ἄνομος κατέσπευδε, κατακλύσαι ὕδασι τὸ τέμενος τὸ σόν, ἀρχηγὲ τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Θεοτοκίον

Ὁ Γαβριὴλ σοὶ τὸ Χαῖρε, ἐκ τῶν ὑψίστων Πάναγνε κομίζων ἦλθε, σὺν αὐτῷ οὖν ἐκβοῶμεν, Χαῖρε πύλη, μόνος ἦν διώδευσε, Χριστὸς ὁ Θεός, σώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Καταβασία

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡδὴ ε'

Ἄσεβεῖς οὐκ ὄψονται

Ὁφθης προηγούμενος, τοῦ πάλαι Ἰσραὴλ, προσταγαῖς τοῦ ἐξ, Ἰακώβ, τοῖς βροτοῖς παχύτητι, Ὁφθέντος σώματος, Μιχαὴλ ἀσώματε, τῶν Ἀγγέλων ἀρχιστράτηγε.

Ταῖς αὐλοῖς λάμψεσι, θεούμενος ἀεὶ, ἐν μεθέξει θεαρχικῇ, καὶ ἡμῖν τὴν ἔλλαμψιν, τὴν φωτοδότιδα, χορηγεῖς Πρωτάγγελε, παραδόξως θαυμαζόμενος.

Ὁραιοῦσα χάριτι, ὁ θεῖός σου ναός, ἐν αὐτῷ γὰρ ἐπιφοιτῶν, ἰαμάτων πέλαγος, τοῦτον ἀνέδειξας, Μιχαὴλ πρωτάγγελε, καὶ παθῶν ἀλεξητήριον.

Θεοτοκίον

Νοερῶν Ἀγγέλων σε, ἀνέδειξε Θεός, ἀνωτέραν καθυποδύς, τὴν σὴν μήτραν Ἄχραντε, τὴν παναμώμητον, ὃν δυσώπει πάντοτε, οἰκτειρῆσαι τοὺς ὑμνούντάς σε.

Ἄλλος

Ἀνάτειλόν μοι Κύριε

Προγνόντες τὰ θαυμάσια, ἃ ἔμελλες Πρωτάγγελε, ἐπιτελεῖν ἐν τῷ τεμένει σου, οἱ κήρυκες τοῦ Λόγου, πᾶσι προκατήγγειλαν, ὧν ἡμεῖς τὴν ἔκβασιν, καθορῶμεν ἐναργῆ.

Τῇ θεῖα εἰσηγήσει σου, Ἀρχάγγελε ἀνίστησιν, οἶκον εὐκτῆριον τῷ ὕδατι, τῷ βρύνοντι τὴν χάριν, εἰσβλέψας τὴν ἴασιν, τῆς παιδὸς ὁ πάλαι σου, βλασφημῶν τὰς δωρεάς.

Προσέλθετε ἀρύσασθε, χάριν ὁμοῦ καὶ ἔλεος, τῶν ἰαμάτων ἢ ἀέναος, πηγὴ πρόκειται πάσιν, ἦν ὁ Ἀρχιστράτηγος, θεῖαις ἐπινεύσεσιν, ἐφάνέρωσεν ἡμῖν.

Τυφλοῖς τὸ βλέπειν δίδοται, καὶ τοῖς κωφοῖς εὐήκοον, χωλοῖς δὲ πάσιν εὐδρομία, ἀλάλοις εὐφωνία, ἐν θείῳ οἴκῳ σου, Μιχαὴλ πρωτάγγελε, παροχεῦ τῶν ἀγαθῶν.

Βαρβάρων θραῦσον φρύαγμα, ζητούντων σου τὸ ποίμνιον, ἐξαφανίσαι Ἀρχιστράτηγε, τοὺς δὲ γε συλληφθέντας, ὑπ' αὐτῶν ἀνάρρυσαι, αἰχμαλώτους πάντοτε, εὐφημεῖν σὲ σὺν ἡμῖν.

Θεοτοκίον

Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, Παρθένε ὑπερέχουσα, καὶ τετοκυία τὸν ἀπάντων, Θεὸν καὶ βασιλέα, σὺν αὐτοῖς ἰκέτευε, Παναγία Δέσποινα, διασώζεσθαι ἡμᾶς.

Καταβασία

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῖα δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρογάμη Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὡδὴ ς'

Ἐβόησε, Προτυπῶν

Ἀγάλλεται, τῶν Πιστῶν ἢ πληθὺς εὐφημούσά σε, καὶ δοξάζει, τὸν πανάγιον Λόγον συνάψαντα, τοὺς

βροτούς Ἀγγέλοις, Μιχαὴλ τὴ αὐτοῦ ἀγαθότητι.

Στρατόπεδα, Ἰσραὴλ διεσώσω φαινόμενος, καὶ τὰς θείας προσταγὰς, ἐκτελῶν Ἀρχιστράτηγε, καὶ τοὺς ἐχθροὺς καθεῖλες, καὶ εἰς τέλος αὐτοὺς ἐξηφάνισας.

Ὡς εἶδὲ σε, Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ προσεκύνησεν, ἐρωτήσας, τὸ σεπτὸν σου καὶ ἅγιον ὄνομα, Ἀρχηγὲ Ἀγγέλων, εὐλαβεία καὶ φόβῳ κρατούμενος.

Θεοτοκίον

Μακάριος, ὁ λαὸς ὁ αἰεὶ μακαρίζων σε, μακαρία, ἡ τεκοῦσα Θεὸν τὸν μακάριον, τοὺς βροτούς δι' οἶκτον, ἀπορρήτῳ ἐνώσει θεώσαντα.

Ἄλλος Ζάλη με λογισμῶν

Τοὺς πάλοι βουληθέντας ἀφανίσει, ποταμίους ρεύμασι τὸ ὕδωρ τῆς εὐλογίας, ὁ παρέσχες Ἀρχάγγελε πιστοῖς, ἀπέδειξας ἀπράκτους, ἐπιστασία φρικῶδει σου.

Πάλαι μὲν Μωϋσῆς ἐπληξε πέτραν, καὶ ἐρρύη ὕδατα, νῦν δὲ σου ρήξαντος πέτραν, κατεπόθησαν ρεῖθρα ποταμῶν, εἰσέτι μαρτυροῦντα, τὸ θαῦμα θεῖε Ἀρχάγγελε.

Οἱ πάλοι τὴ μανία τῶν εἰδώλων, ζόφον περικείμενοι κακοπιστίας, τῷ θεῷ προσερχόμενοι οἴκῳ σου, τὸ φῶς τῆς γνώσεως, εὐχαίς σου περιφανῶς ἐκομίζοντο.

Τὸ εἶδος καὶ ἡ φύσις σου πυρίνη, πιστοὺς μὲν φωτίζουσα, φλογίζουσα δὲ ἀπίστους, Ἀρχιστράτηγε θεῶν λειτουργῶν, προστάτα τῶν ἐν πίστει, εἰλικρινεῖ εὐφημούντων σε.

Τὴν θεῖαν τοῦ Δεσπότη εὐσπλαγγίαν, ἐν πᾶσι μιμούμενος, ὀρέγεις ταπεινοῖς χεῖρα, καὶ ἰᾶσαι συντρίμματα ψυχῶν, καὶ παύεις τὰς ὀδύνας, τῶν προστρεχόντων σοὶ Ἅγιε.

Θεοτοκίον

Τόμον σὲ προεώρα ὁ Προφήτης, ἐν ᾧ Λόγος γέγραπται, δακτύλῳ Πατρὸς Παρθένε, ὃν ἰκέτευε βίβλω τῆς ζωῆς, ἡμᾶς καταγραφῆναι, τοὺς εὐσεβῶς σὲ δοξάζοντας.

Καταβασία

Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντας.

Κοντάκιον Ἦχος β' Αὐτόμελον

Ἀρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτουργὲ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγέ, καὶ ἀρχηγέ τῶν Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτησαι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Ὁ Οἶκος

Ἐφης φιλάνθρωπε ἐν Γραφαῖς σου, πλήθη χαίρειν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, ἐπ' ἀνθρώπῳ ἐνὶ μετανοοῦντι ἀθάνατε, ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις, ἀναμάρτητε μόνε καρδιογνώστα, σὲ δυσωπεῖν καθ' ἐκάστην τολμῶμεν ὡς εὐσπλαγγνον, οἰκτεῖται, καὶ καταπέμψαι ἀναξίοις κατάνυξιν Δέσποτα, παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν γὰρ πρεσβεῦει σοί, ὁ τῶν Ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τὴ ΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Ἀνάμνησις τοῦ γενομένου παραδόξου θαύματος ἐν Κολασσαῖς τῆς Φρυγίας παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ.

Στίχοι

- Ὁφθης Μιχαὴλ Νῶε σῶ ναῶ νέος,
- Χώνη ποταμῶν τὸν κατακλυσμὸν λύων.
- Ῥοῦν Μιχαὴλ ποταμῶν χώνευσε, Νόων ἀγός, ἔκτη.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐδοξίου, Ζήνωνος, Ῥωμύλου καὶ Μακαρίου.

Στίχοι

- Τμήθησαν Ευδόξιος, Ρωμύλος, Ζήνων,
- Καὶ Μακάριος, μακαριστοί, τοῦ τέλους!

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι ἑκατὸν τέσσαρες καὶ χίλιοι στρατιῶτοι, καὶ ἡ ἅγια Καλοδοτὴ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Δεκάς δεκαπλὴ καὶ χιλιάς Μαρτύρων,
- Καὶ τετράς ἀπλή συντελευτῶσι ξίφει.
- Καλοδοτὴ, τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,
- Καλῶν δοτήρι σοὶ παρίσταται Λόγε.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Φαῦστος ὁ πρεσβύτερος, Μακάριος, Ἀνδρέας, καὶ ὁ μοναχὸς Βίβος, Κυριακὸς, Διονύσιος, Ἀνδρόνικος, καὶ αἱ ἅγιοι Ἀνδροπελαγία, καὶ θέκλα, καὶ θεόκτιστος ὁ ναύκληρος, καὶ ἕτερος Κυριακὸς ὁ Δημότης, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Τὴν γῆν ὁ Φαῦστος ἐκλιπῶν διὰ ξίφους,
- Πρὸς φαύσιν ἤρθη τῆς ἄνω κατοικίας.
- Ξίφει θανόντες Μακάριος, Ἀνδρέας,
- Ὦδευσαν ἄμφω τὴν μακαρίαν τρίβον.
- Τὸν ἀρετῆς στέφανον ἀρνεῖται Βίβος,
- Εἰ μὴ στέφανον καὶ τὸν ἐκ ξίφους λάβη.
- Διονυσίῳ συμφρονήσαντας δύω,
- Διονυσίῳ συγκατέκτεινε ξίφος.
- Ὡς ἀνδρική τις ἦν Ἀνδροπελαγία,
- Πρὸς τὴν κεφαλῆς ἐκτομὴν, ὧς ἡ θέκλα.
- Θεόκτιστος ναύκληρος ἐκτμηθεὶς κάραν,
- Ψυχῆς ἰθύνει τὸ σκάφος πρὸς τὸν πόλον.
- Ὁ Κυριακὸς Δημότης, ἀλλ' ἐκ ξίφους,
- Συνθιασώτης τοῦ χοροῦ τῶν Μαρτύρων.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Συνέδραμε καὶ τὰ ἐγκαίνια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὸ Δεύτερον ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης.

Ταῖς αὐτῶν γίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ'

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ

Ἀποσκοπήσας Δανιήλ, εἶδε συνεστῶτά σε μάκαρ, καὶ συνετίζοντα αὐτόν, ἐν Οὐβάλ ἦν ἐώρακεν ὄρασιν, Γαβριὴλ ἀστραπόμορφε, Μιχαὴλ τε μετὰ ταῦτα αὐτῷ δηλοῦντα.

Τοὺς τῶν Ἀγγέλων ὀδηγούς, τοὺς θεοειδεῖς καὶ φωσφόρους, τὸν Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, τοὺς ἡμῶν ἀγαθοὺς παρακλήτορας, καὶ προστάτας καὶ φύλακας εὐφημήσωμεν, ἐν πίστει μεγαλωφώνως.

Ὁραῖος καὶ πανευπρεπής, καὶ θεοειδὴς χρηματίσας, δημαγωγὸς τῶν λειτουργῶν, τῶν αὐλῶν ἐν πνεύματι γέγονας, Μιχαὴλ φωταυγέστατε, σὺν αὐτοῖς οὖν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν δυσώπει.

Θεοτοκίον

Νοῦ τοῦ μεγάλου ἀληθῶς, Λόγον τὸν αἰδίων Κόρη, ἐν σοὶ ἀρρήτως καὶ φρικτῶς κατοικήσαντα βλέπων ἐβόησε, Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος, Χαῖρε θρόνε τοῦ Ὑψίστου εὐλογημένη.

Ἄλλος

Τὴ εἰκόνι τῆ χρυσῆ

Συνεστῶτά σε ποτέ, ὁ Δανιήλ ὡς κατεῖδε, δειλία ὄλως ληφθεὶς πεφόβηται, καὶ τοῖς ποσὶ τοῖς σοῖς προσπελάσας, συνετίζεται σαφῶς, μυστηρίων ἀφανῶν, τὴν δήλωσιν κραυγάζων, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ

τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοὺς ἐθνῶν ἐπαγωγαίς, ἀπαγομένους δεσμίους, εἰς τόπους λίαν μακρὰν τυγχάνοντας, σὲ δὲ προστάτην προσκαλουμένους, Ἀρχιστράτηγε Θεοῦ, προσεπανάγεις ἐν χαρᾷ, κραυγάζοντας, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροί, κατανοοῦντές σε πόθῳ, χοροστασίαις βροτῶν ὑμνούμενον, χαρὰς πληροῦνται ἀδιαδόχου, καὶ δοξάζουσι Θεόν, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρῶν, τοὺς κάτω συνάψαντα, τοῖς οὐρανοῖς μυστικῶς, Ἀρχάγγελε Μιχαήλ.

Ποῖος τόπος ἀμοιρεῖ, τῶν σῶν ἀπείρων θαυμάτων, ποία σὲ πόλις οὐκ ἔχει πρόμαχον, ποία ψυχὴ καταπονουμένων, οὗ καλεῖ σὲ βοηθόν, τὸν Ἀρχιστράτηγον Θεοῦ; χαρμονικῶς βοῶσα, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πλανωμένων ὀδηγός, ἀδικουμένων προστάτης, ὀλιγοψύχων παραμυθία τε, χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων, γαληνότατος λιμὴν, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, νοσοῦντων ἐπίσκεψις, ἐσκοτισμένων φωστήρ, σὺ εἶ Ἀρχάγγελε Θεοῦ.

Θεοτοκίον

Τὸν Σωτήρα καὶ Θεόν, καὶ Λυτρωτὴν καὶ Δεσπότην, σαρκὶ τεκοῦσα πάναγνε Δέσποινα, τοῦτον ἀεὶ ἄχραντε δυσώπει, ὅπως λύσιν τῶν δεινῶν καὶ πολλῶν ἀμαρτιῶν τὴν ἄφεςιν λάβωμεν, ὑμνολογοῦντες αὐτοῦ, τοὺς ὑπὲρ νοῦν οἰκτιρμούς.

Καταβασία

Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν; ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'

Λυτρωτὰ τοῦ παντός

Νοερῶν ἀσωμάτων ταξίαρχος, πρεσβευτὴς τῶν ἀνθρώπων σωτήριος, θεῖος Θεοῦ διάκονος, Μιχαὴλ ἀνεδείχθης, μέλπων ἀπαύστως, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οἱ φωστῆρες οἱ δύο οἱ πάμφωτοι, Μιχαὴλ Γαβριήλ τε Ἀρχάγγελοι, τρισσοφαοὺς θεότητος, φρυκτωρίαις τὴν κτίσιν φωταγωγοῦντες, τῶν δεινῶν τὴν ὁμίχλην διώκετε.

Ὡς καλοὶ κυβερνήται Ἀρχάγγελοι, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος, τὴν ψυχικὴν ὀλκάδα μου, διασώσατε ζάλῃ ἀμαρτημάτων, περιπίπτουσαν καὶ κινδυνεύουσαν.

Θεοτοκίον

Νυμφοστόλος ὁ θεῖος Ἀρχάγγελος, ἐπιστὰς προσεφώνει τὸ Χαίρέ σοί, Νύμφη Θεοῦ ἀνύμφευτε, τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα καὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸ διάσωσμα καὶ περιτείχισμα.

Ἄλλος

Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ

Γῆν διέρχη ὡς ἀστραπή, βούλημα τὸ θεῖον ἐκπληρῶν, περιπολεῖς τοὺς οὐρανοὺς, προηγούμενος τῶν Ἀγγέλων, τὸ κλέος σου μέγα, ὑπὲρ νοῦν δὲ τὰ ἄπειρα θαύματα, ἅπερ ἐπὶ πᾶσαν, φρικτῶς τελεῖς τὴν κτίσιν.

Οἱ αὐτόπται τοῦ δι' ἡμᾶς, σώματι φανέντος ἐπὶ γῆς, Φίλιππος ὁ πανευκλεής, καὶ ὁ μέγιστος θεολόγος, ἐμπνεύσει θείας, τὴν ἀέναον χάριν Πρωτάγγελε, σοῦ τῶν ἰαμάτων, προλέγουσι πανσόφως.

Ῥάβδῳ πάλαι ὁ Μωϋσῆς, ἔτεμε τὴν θάλασσαν, καὶ νῦν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Θεοῦ, τὴ δυνάμει τὴ ἀοράτῳ, ὡς ῥάβδῳ φανείσῃ, τὰ ἀτάκτως φερόμενα ὕδατα, ὥσπερ ἐν χωνεῖα, τὴ πέτρα παραπέμπει.

Ὡς παμμέγιστος οὐρανός, δείκνυται ὁ οἶκος ὁ σεπτός, τοῦ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγοῦ, ἐν ᾧ θαύμασιν ὥσπερ ἄστροις, φωτίζονται πᾶσαι, τῶν πιστῶν αἱ καρδίαι δοξάζουσαι, τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ὥσπερ πάλαι τοῦ Βαλαάμ, τὴν ἄλογον ἐκόλυσας ὄρμῃν, τὴ τοῦ ἀλόγου, Στρατηγὲ τῶν Ἀγγέλων, ἐν λόγῳ φρικῶδει στάσει, υἱοὺς τοὺς τῆς Ἄγαρ κινουμένους, ἀλόγως ἐκάστοτε καθ' ἡμῶν ἀπράκτους, ἀπόδειξον εὐχαίς σου.

Θεοτοκίον

Πῦρ ἐκύησας οὐδαμῶς, φλογίσαν σου Παρθένε τὴν νηδύν, Λόγον ἐγέννησας Πατρός, ἐξαιρούμενον ἀλογίας, τοὺς λόγους τοῦ πλάνου ὑπακούσαντας, καὶ παρακούσαντας, τοῦ πεποιηκότος Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου.

Καταβασία

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

Ἴδου ἡ εὐπρέπεια τοῦ σοῦ, Ἀρχάγγελε, θείου οἴκου διαλάμπουσα, τὴ φωταυγεῖ σου παρρησία, θαυμάτων ἀστραπὰς ἐπαφήσι, καὶ σκότος νοσημάτων ἐκάστοτε, ἀποδιώκει θεία χάριτι.

Ὡς ζεῦγος ὠραῖον καὶ τερπνὸν ὑπάρχοντες, τοῦ Δεσπότου τὰ προστάγματα, τοῖς ἐπὶ γῆς διακονεῖτε, Ἀρχάγγελοι δεινῶν ἐξαιρούμενοι, καὶ πᾶσι φωτισμὸν ἐπιπέμποντες, σωτηριώδη θείῳ Πνεύματι.

Σήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν ἀσώματοι, θεῖοι Νόες ἀνυμνούμενοι, βλέποντες τοῦτον ὑπὸ πάντων, τὸν μέγαν καὶ φαιδρὸν Ἀρχιστράτηγον, ἡμῖν τε φωτισμὸν ἐξαιτούμενον, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Ἡ θεία δυὰς καὶ φωταυγῆς, Ἀρχάγγελοι, Μιχαὴλ τε πανσεβάσμιε, καὶ Γαβριὴλ δεδοξασμένε, Τριάδι τῇ σεπτῇ παριστάμενοι, πταισμάτων ἀνοχῆς καὶ κολάσεως, αἰωνιζούσης ἡμᾶς ρύσασθε.

Θεοτοκίον

Φωνὴ τοῦ Ἀγγέλου Γαβριὴλ συνέλαβες, Θεὸν Λόγον Παναμώμητε, λόγῳ τὰς ἄνω στρατηγίας, ποιήσαντα καὶ λόγον παρέχοντα, ὑμνεῖν τὴν ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, τούτου ἁγίαν συγκατάβασιν.

Ἄλλος

Ἐποίησε κράτος

Ὡς ὄφθης ἀνθρώποις, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἐπέστησας Ἀγγέλους τούτοις Λόγε, διαφυλάττων αὐτούς, ἀπὸ βλάβης πονηράς, μεθ' ὧν Μιχαὴλ τὸν θαυμαστόν, δι' οὗ σὲ δυσωποῦμεν, πάσιν ἡμῖν δώρησαι, ἰλασμὸν πταισμάτων.

Ἰσχὺν σὲ καὶ κράτος, ὁ πιστὸς σὲ Βασιλεύς, Πρωτάγγελε καὶ σύμμαχον πρὸς ἔθνη, πολέμια καὶ δεινά, κεκτημένος τὴν αὐτῶν, τροποῦται ἀπόνοιαν αἰεὶ, καὶ εὐχαριστηρίου, διὰ σοῦ τῷ Πλαστουργῷ ὠδὰς ἀναπέμπει.

Ὡδὴν προσφωνεῖ σοί, ἅπας πάντοτε πιστὸς, τῷ μέλλοντι ἀπαύστως ἐν ὑψίστοις, σὺν μυριάσι πολλαῖς, τὴν τρισάγιον φωνήν, Προσάγαγε πάντας τῷ Θεῷ, ἐκ συμφορῶν καὶ πόνων, ἐκλυτρούμενος ἡμᾶς, ἀρχηγὲ Ἀγγέλων.

Σκιρτάτω ἡ κτίσις, ἀνυμνοῦσα μυστικῶς, τὸν μέγαν Ἀρχάγγελον Κυρίου, ὑπάρχει γὰρ ὁδηγὸς πλανωμένων, καὶ λιμὴν πολλῶν, συμφοραῖς καὶ πειρασμοῖς, καὶ χειμαζομένων, καὶ νοσοῦντων ἰατρός, καὶ θαυμάτων βρῦσις.

Ἦγίαςας τοῦτον τὸν σεβάσμιον ναόν, καὶ ἔδειξας αὐτὸν πηγὴν θαυμάτων, ἐν ᾧ ἐστῶτες ὁμοῦ, ἐκ, βοώμεν σοὶ πιστῶς, Ἀρχάγγελε αἴτησαι ἡμῖν, ἀμαρτημάτων λύσιν, συμφορῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ πολλὴν γαλήνην.

Θεοτοκίον

Φανεῖσα Παρθένε, πλατυτέρα οὐρανῶν, ἐχώρησας Θεὸν ἀνερμηνεύτως, ὃν Ἀσωμάτων χοροί, ἀνυμνοῦσι μυστικῶς, αὐτὸν οὖν ἰκέτευε ἀγνή, πάντας ἡμᾶς σωθῆναι, τοὺς σὲ μακαρίζοντας, φωναῖς ἀσιγήτοις.

Καταβασία

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ, αὔλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰ θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἄγνη ἀειπάρθενε.

Ἑξαποστειλάριον Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἀθροίσθητε καὶ ἴδετε, ἡ ἀνθρωπότης ἅπασα, θεάσασθε ξένον θαῦμα, τὸ τελεσθὲν ἐν ταῖς Χώναις, Μιχαὴλ ὁ ἀσώματος, ῥάβδῳ τὴν πέτραν ἔρρηξε, καὶ ποταμούς ἠκόντισε, κατερχομένους ἀτάκτως, ἐπὶ τὸ ἅγιον ὕδωρ.

Θεοτοκίον ὅμοιον

Εἰκόνας ἧς μετέλαβον, θεουργικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθην, οἴμοι ὁ τάλας! δι' ἀκρασίας τῆς πάλαι, σὺ δὲ Χριστὲ ὡς εὐσπλαγγνος, ἀρρήτως κοινωνήσας μοί, τοῦ χείρονος μετείληφας, καινοποιήσας Σωτὴρ με, παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ πανηγυρίζοντες, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένω, βοήσωμεν τὸν ὕμνον, Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος, ὁ συναΐδιος Λόγος Ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον. (Δίς)

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων, ἐν παρρησίᾳ πολλή, καὶ παρεστῶς τῷ θρόνῳ, τῷ ἀστέκτῳ ἐν δόξῃ, αὐτόπτα τῶν ἀρρήτων, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων, πρῶτος ὑπάρχων σαφῶς, καὶ λειτουργὸς τῆς θείας, φωταυγίας ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ μύστης, σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐτησίως τιμώντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ὑμνοῦντας τὴν Τριάδα πιστῶς.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Ὅπου ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύναμις, οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτὶ σου προσμένειν, ὁ πεσὼν Ἐωσφόρος, Διὸ αἰτούμέν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα, ἀπόσβεσον τὴ μεσιτεία σου, λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιοῦμνητε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὡδὴ γ' καὶ ς'.

Προκείμενον Ἦχος δ'

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα
Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφοδρα.

Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Ἑβραίους

Ἀδελφοί, εἶ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεῖς λόγος...

Ἀλληλούϊα

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν

Εἶπεν ὁ Κύριος ὁ ἀκούων ὑμῶν...

Κοινωνικὸν

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ἀλληλούϊα.